

Sygn. akt II K 726/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 stycznia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Nadia Kołacińska-Sumińska

Protokolant: sekr. sądowy Marta Owczarek

przy udziale Prokuratora: xxx

po rozpoznaniu w dniu 19 stycznia 2017 roku sprawy

A. A.

s. A. i K. z domu K.

ur. (...)

w P. (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 24 lipca 2016 roku o godzinie 01:10 w P. (...) na ul. (...), woj. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny samochód osobowy marki M. (...) o nr rej (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzącym do stężenia: I badanie o godz. 01:47-0,64 mg/l, II badanie o godz. 02:08 - 0,59 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w P. (...) sygn. akt II K 957/11 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości

tj. o czyn z art. 178 a § 4 kk

orzeka

1. oskarżonego **A. A.** uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu i za to na podstawie art. 178a § 4 kk wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego dożywotnio;
3. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 10.000 (dziesięciu tysięcy) złotych tytułem świadczenia pieniężnego;
4. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania oraz wymierza mu 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem opłaty.

UZASADNIENIE

W dniu 24 lipca 2016r. w godzinach nocnych A. A. prowadził pojazd mechaniczny – samochód osobowy marki M. nr rej. (...) – jechał ulicą (...) w P. (...) Został zatrzymany do kontroli przez patrol Policji, poddano go badaniu alcometrem. Okazało się, że oskarżony znajduje się w stanie nietrzeźwości z kolejnymi wynikami: 0,64 mg/l, 0,59 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 52v, notatka urzędowa k. 1, protokół badania z wynikami k. 2)

A. A. ma 26 lat. Posiada wykształcenie zawodowe, jest bezdzietnym kawalerem, utrzymuje się z prac dorywczych.

Oskarżony był 5- krotnie karany za przestępstwa przeciwko mieniu, życiu i zdrowiu, wolności, a także wyrokiem S.R. w P. (...) z dnia 2 stycznia 2012r. w sprawie II K 957/11 za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. na karę grzywny.

Oskarżony opuścił zakład karny w grudniu 2015r.

(dowód: oświadczenie oskarżonego k 52, karta karna k. 6-7, odpis wyroku k. 11)

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 52v)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala przyjąć, iż oskarżony popełnił przypisane mu przestępstwo.

Ustalenia faktyczne Sąd poczynił w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego, w których ten przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Z tymi wyjaśnieniami koresponduje materiał dowodowy w postaci notatki urzędowej, protokołu badania na zawartość alkoholu w organizmie, który został oceniony przez Sąd, jako prawdziwy.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż wina umyślna oskarżonego nie budzi wątpliwości.

Niewątpliwie oskarżony prowadził w dniu 24 lipca 2016r. pojazd mechaniczny, jednocześnie znajdował się wówczas w stanie nietrzeźwości. Tym samym oskarżony wypełnił znamiona przepisu art. 178a § 4 k.k., gdyż skazanie za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. z wyroku S.R. w P. (...) w sprawie II K 957/11, nie uległo zatarciu.

W niniejszej sprawie nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające winę, czy bezprawność.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 kk.

Wymierzono karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, mając na względzie, jako okoliczność łagodzącą, niski stopień intoksykacji alkoholem. Sąd uwzględnił, jako okoliczność łagodzącą także to, że oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Mając jednak na względzie, iż jest to kolejne przestępstwo polegające na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, fakt, iż oskarżony popełnił je zaledwie 7 miesięcy po opuszczeniu zakładu karnego, Sąd wymierzył mu karę pozbawienia wolności. Oskarżony jest przestępcą niepoprawnym, wymierzenie w takiej sytuacji kary grzywny lub ograniczenia wolności byłoby rażąco niesprawiedliwe, kara taka nie pełniłaby swych funkcji w ramach prewencji indywidualnej, jak i generalnej. Oskarżony lekceważy porządek prawny, stwarza niebezpieczeństwo dla innych użytkowników dróg.

Wobec treści art. 69 § 1 k.k., nie było możliwe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności.

Podnoszone przez oskarżonego okoliczności, iż obecnie jego życie uległo zmianie, pozostaje w związku konkubenckim, oczekuje przyjścia na świat dziecka, nie są, w ocenie Sądu, wystarczające, by orzec wobec niego karę o charakterze

wolnościowym. Są to z pewnością okoliczności, które mogą skutkować odroczeniem wykonania kary pozbawienia wolności.

Środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczono dożywotnio, mając na względzie, iż jest to drugie przestępstwo w postaci prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. Oskarżony stwarza zagrożenie dla innych. Nie ma żadnych szczególnych przesłanek, które pozwalałyby orzec ten środek w niższym wymiarze.

Zakaz prowadzenia pojazdów, jako środek karny **może pełnić wszystkie funkcje penalne**. Na plan pierwszy wysuwa się jednak funkcja indywidualnoprorewencyjna. Orzeczony zakaz ma uniemożliwić sprawcy ponowne popełnienie przestępstwa tego samego rodzaju, a jednocześnie wyeliminować go na pewien czas lub na stałe z ruchu. Ponadto w pewnym zakresie może on realizować funkcję wychowawczą, uświadamiając sprawcy konieczność ostrożniejszej jazdy (zob. K. Łucarz, Zakaz prowadzenia pojazdów, s. 84–95). Generalnoprorewencyjny mechanizm oddziaływania zakazu prowadzenia pojazdów polega przede wszystkim na wzbudzeniu obawy u potencjalnych sprawców. Powoduje on także zrodzenie przekonania o nieopłacalności przestępstw skutkujących orzeczeniem zakazu i potrzebie przestrzegania przepisów ruchu drogowego. Realizacja tej funkcji jest w dużej mierze uzależniona od szybkości i nieuchronności środka karnego oraz od zapewnienia mechanizmów gwarantujących wykonanie orzeczonego zakazu. Orzeczony zakaz prowadzenia pojazdów pełni także funkcję retributywną, wyrażającą się w wyrządzeniu sprawcy dolegliwości. Środek ten pozbawia sprawcę możliwości prowadzenia pojazdów, co w odniesieniu do niektórych sprawców stanowi ponadto dolegliwość o charakterze ekonomicznym

O świadczeniu pieniężnym orzeczono w myśl art. 43a § 2 k.k.

O kosztach orzeczono w myśl art. 627 k.p.k. – oskarżony jest zdrowy, może pracować.